

Bilag 127.

LIBERALT CENTRUM

Forslag til en statsskattereform.

Indkomstbeskatningen med den stærke progression rammer (som følge af den stedfundne inflation) mange skatteydere hårdt. Denne uretfærdighed forstærkes yderligere ved skattefradragets retten, der bevirker en urimelig høj beskatning af de sidst tjente kroner, når man sætter sin indkomst op.

Dette virker hæmmende på borgernes lyst til at gøre en ekstra arbejdsindsats til gavn for sig selv og samfundet og er medvirkende til i vide kredse at skabe en fjendtlig indstilling over for samfundsmagten, som er skadelig for demokratiet.

L. C. går derfor ind for en vidtgående ændring af vort skattesystem med følgende sigte:

1. Skattetrykket lægges i højere grad på forbrug end på indkomst. Den sociale balance mellem indkomstgrupperne sikres ved forøgede børnetilskud, højere skattefrie bundgrænser, forhøjelse af de sociale ydelser og persontilskud til de dårligst stillede.
2. Proportionalsskattegrænsen forhøjes, således at man kan sætte sin indkomst i vejret uden at blive urimeligt beskattet.
3. Sambeskatningen ophæves, og mand og hustru ligestilles i skattemæssig henseende.
4. Skatten bør hurtigere følge svingninger i indkomsten både i op- og nedadgående retning.
5. Skatten skal for enhver skatteyder være let at beregne.
6. Ligningen effektiviseres, og administrationen forenkles.
7. Indkomstbeskatningen skal udformes, så den virker som et moderne og hensigtsmæssigt hjælpemiddel til sikring af ligevægt i samfundets økonomi.

For at imødekomme denne målsætning foreslår L. C. følgende:

Der indføres en almindelig forbrugsbeskatning på alle varer baseret på *merværdiafgiftssystemet*, der efter L. C.s opfattelse er det mest neutrale system over for erhvervslivet og borgernes forbrugsvalg, og som bidrager til en effektiv ligning. Merværdiafgiften har herudover den fordel, at den ikke belaster eksporten. Merværdiafgiften sættes til 15 pct., og den nuværende engrosomsætningsafgift på 12½ pct. ophæves. En afgift af denne størrelse er forudsætningen for, at indkomstskatterne mærkbart kan nedsættes samtidig med, at den sociale balance sikres.

Personskatterne til staten sættes væsentligt ned. *Skattefradragets retten*, der er en speciel dansk foreteelse, og som er den væsentligste årsag til de nuværende alt for høje skatteprocenter, ophæves. *Proportionalsskattegrænsen hæves til 49.000 kr.*, og skatteprocenten til staten indtil denne grænse ansættes til 13 (se nedenstående skatteskala).

Kildeskat indføres. Denne skatteform har fordele fremfor det eksisterende system, især ved sin konjunkturudjævrende funktion. Kildeskat findes i de andre skandinaviske lande og i øvrigt i alle de lande, vi normalt sammenligner os med. Udlændinge, der arbejder i Danmark, ligestilles ved kildeskat med danske skatteborgere. Kildeskat fjerner frygten for de skattemæssige konsekvenser, når indtægten går ned. En enkel skatteligning er forudsætningen for, at kildeskat bør indføres. L. C. går derfor imod den komplicerede ordning, som regeringen har forelagt (da den formelt opretholder skattefradragets retten, men reelt ophæver den, en konstruktion, hvorved man ikke høster de administrative fordele ved en fuldstændig ophævelse, da den ikke konsekvent ophæver sambeskatningen, da den opererer med 3 skatteskalaer, og da den ikke fører propor-